

[Voigt.]

særlige bestemmelser, som går igen i alle arkene. De har jo ikke skygge af chance for at kontrollere det, når det er et udenlandsk firma. Hvorfor i himlens navn skal en mand, der vil handle med 3 typer styrthjelme importeret fra f. eks. Japan, indsende 33 hjelme til afprøvning og så få at vide, at de alle sammen vil blive totalt ødelagt? Jeg er helt enig i, at der skal være en kontrol, således at disse styrthjelme overholder bl. a. DS-mærket, men hvorfor er det ikke nok, at man har en enkelt formular på et A4-ark, og hvorfor er det ikke nok, at man sender en enkelt styrthjelm ind af hver type?

Jeg kan heller ikke lade være med at spørge ministeren, om han ikke synes, det er urimeligt, at man fra rådet sender forskellige oplysninger ud til folk, hvor man bl. a. siger, at en hagerem er en ting, man bruger til at spænde omkring hagen, for at styrthjelmene kan sidde fast på hovedet. Folk ude omkring i landet er da ikke idioter, de ved da nok, hvad en hagerem er, nøjagtigt ligesom de ved, at en tørresnor er noget, man hænger tøj op på.

Handelsministeren (Per Hækkerup):

Nu forstår jeg på spørgsmålet, at det kun drejer sig om styrthjelme; som spørgsmålet var formuleret, var det mere generelt, og det ville nok have taget betydelig lang tid, hvis jeg skulle have undersøgt alle de varer, det kunne dreje sig om, som skal gennemprøves igennem Dansk Standardiseringsråd, men nu drejer det sig altså om styrthjelmene.

Hr. Voigt henviser i sin skriftlige begrundelse til et konkret tilfælde og henstiller til mig, at jeg skal sætte mig i forbindelse med det pågældende firma. Det har ikke jeg personlig gjort, men det har handelsministeriet gjort: vi har været i telefonisk forbindelse med virksomheden, og virksomhedens indehaver har over for ministeriet givet udtryk for sin beklagelse af, at en medarbejder i firmaet uden hans vidende har rejst, som han kalder det, en storm i et glas vand. Der er ikke tale om, at en import er blevet standset på grund af udviklede godkendelsesprocedurer. Hvis sagens kommercielle aspekter afklares til fordel for en import, vil indehaveren søge den fornødne mærknings-tilladelse, og han synes ikke at anse de krav, der stilles for at opnå en tilladelse, for særlig byrdefulde.

Jeg kan naturligvis ikke i detaljer afgøre, hvilke spørgsmål det kan være fornuftigt at stille på de forskellige områder – det har jeg ikke sagkundskab til, det ved jeg ikke om hr. Voigt har med hensyn til styrthjelme eller andre varer, der kommer fra Dansk Standardiseringsråd – men jeg tror, man må erkende, at det, der er formålet med en sådan ordning, også den, der gælder for styrthjelmene, er at sikre forbrugerne, at de får styrthjelme af en tilfredsstillende kvalitet. Jeg kan derfor ikke imødekomme hr. Voigts ønske om at stoppe, hvad han kalder et erhvervshæmmende, tyrannisk bureaukrati.

Efter de oplysninger og de udtalelser, der foreligger for mig, anser jeg den eksisterende administration for at være fornuftig og nødvendig. Jeg kan også sige, det hviler på en fællesnordisk ordning, det administreres efter de samme retningslinjer i de nordiske lande, og det er en ordning til beskyttelse af forbrugerne. Jeg tror, at de, der har haft forbindelse med Dansk Standardiseringsråds virksomhed, både forbrugere og alle fornuftige erhvervsdrivende, der beskæftiger sig med styrthjelme, vil være enige med mig heri.

Voigt (FP):

Det er beklageligt, at den højtærede minister ikke vil være med til at lette på bureaukratiet, og at han synes, det er rimeligt, at der f. eks. skal bruges 33 styrthjelme, som man kan more sig med at hamre i stykker derinde for at undersøge, hvordan en høj bevægelsesenergi arter sig.

Men så vil jeg gerne stille ministeren det til-lægsspørgsmål: finder ministeren det rimeligt, at en licensindehaver er forpligtet til at indhente standardiseringsorganisationens godkendelse af eventuelle ændringer af produktions-betingelserne såsom ændring af råmateriale, ændring af maskiner samt andre ændringer, der kan påvirke produktets egenskaber? Hvordan skal licensindehaveren kontrollere dette, når fremstillingen foregår i Japan, og hvorfor skal man skrive under på, at han vil overholde dette? Det er jo simpelt hen umuligt.

Der står ydermere i de særlige bestemmelser, at ansøgningen, såfremt typeprøvning er foretaget, skal være ledsaget af en rapport, som viser, at standardens krav er opfyldt, og som er udsendt af en prøveinstitution, som skal godkendes. Må jeg spørge ministeren: hvem skal